

WYDZIAŁ NAUK SPOŁECZNYCH**INSTYTUT POLITOLOGII**

ul. Koszarowa 3, bud. 2/3
51-149 Wrocław

tel. +48 71 375 50 59
fax +48 71 375 50 59

wns.ipol@uwr.edu.pl | www.politologia.uni.wroc.pl

Wrocław, 9 czerwca 2017 r.

Uchwała nr 110/2017
Rady Instytutu Politologii
Uniwersytetu Wrocławskiego
z dnia 9 czerwca 2017 r.

w sprawie nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego

Na podstawie art. 18a ust. 11 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (tekst jednolity: Dz. U. z 2016., poz.882 z późn. zm.), Rada Instytutu Politologii uchwala, co następuje:

§ 1. Nadaje się **Pani dr Małgorzacie Łakocie - Micker** stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauk o polityce w specjalności stosunki międzynarodowe.

Uzasadnienie:

Dr Małgorzata Łakota - Micker w dokumentacji przekazanej do Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów jako podstawę wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego wskazała osiągnięcia naukowe w postaci monografii pt. *Czarnogóra. Studia nad bezpieczeństwem* (Wydawnictwo Legens, Londyn 2015).

Recenzje w przedmiotowym postępowaniu wykonane zostały przez dr hab. Beatę Surmacz (UMCS w Lublinie), prof. dr hab. Tadeusza Paneckiego (Akademia Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej w Warszawie) oraz prof. dr hab. Jerzego Juchnowskiego (Uniwersytet Wrocławski) na podstawie opinii o wskazanym osiągnięciu, oceny pozostałego dorobku naukowego Habilitantki oraz opinii o jej aktywności dydaktycznej, organizacyjnej i popularyzatorskiej. Dwie recenzje zakończone są konkluzją pozytywną, jedna konkluzją negatywną.

Treść recenzji ujawnia rozbieżność stanowisk w ocenie osiągnięcia naukowego, które wskazała dr Małgorzata Łakota - Micker jako podstawę wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego. Znalazła ona swoje odbicie w trakcie dyskusji członków Komisji i ich głosowania.

Osiągnięcie wskazane przez dr Małgorzatę Łakota - Micker jako podstawa wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk społecznych w dyscyplinie nauk o polityce porusza istotne zagadnienie badawcze, co do którego politologicznego charakteru nie ma wątpliwości. Problem podjęty przez Habilitantkę jest wartościowy i ważny, stosunkowo mało rozpoznany w polskiej literaturze politologicznej. Niezaprzeczalnym walorem monografii pozostaje obszerny materiał empiryczny, w skład którego weszły materiały archiwalne oraz rzetelna kwerenda prasowa w językach czarnogórskim, chorwackim, polskim i angielskim. Baza źródłowa oraz bogactwo i poziom uszczegółowienia informacji wyróżniają pracę na tle innych publikacji w zakresie szeroko rozumianej problematyki bałkańskiej.

Pewne wątpliwości wzbudziła ocena wartości metodologicznej monografii oraz dorobku Habilitantki. Pomimo deklaracji Habilitantki wykorzystania w monografii analizy historycznej, systemowej i statystycznej, podniosły się głosy, że tylko pierwsza z nich została zastosowana w monografii, podczas gdy metody i techniki analizy systemowej znalazły się tylko częściowo w teoretycznym wstępie zaś częściowo zostały rozproszone w pracy. W odniesieniu do analizy statystycznej tendencje metodologiczne jakie można dostrzec w monografii zbliżają ją do zasadniczych tez Szkoły Annales. Ogólna ocena warstwy metodologicznej była krytyczna, albowiem zarzucono Habilitantce bardziej deklaratywne, aniżeli faktyczne wykorzystanie konkretnych metod i technik badawczych. Z tego też powodu należy przyjąć, że zarówno monografia, jak i dorobek naukowy Habilitantki ma w

znacznej mierze charakter opisowy. zaś ich walor poznawczy i aplikacyjny wynika z zastosowania materiału faktograficznego i drobiazgowej rekonstrukcji faktów, zdarzeń i zjawisk.

Wypada zasignalizować brak konceptualizacji pojęć, którymi posługuje się Habilitantka. Nie określiła ona swojej tożsamości badawczej w odniesieniu do bezpieczeństwa stanowiącego kluczową kategorię jej badań, nie wyjaśniła jak je rozumie i czym w istocie ono dla niej jest.

W dorobku zostało dostrzeżone stosowanie przez Habilitantkę autoplagiatu. Habilitantka bowiem wykorzystywała znaczne fragmenty swoich wcześniejszych publikacji w kolejnych bez opatrzenia ich odnośnym przypisem informującym o tym czytelnika. To powoduje, że dorobek Habilitantki ma w części charakter samopowielający się. Po uwzględnieniu autoplagiatu z 22 zgłoszonych przez Habilitantkę publikacji charakter oryginalny posiada 15 publikacji.

Dorobek dydaktyczny, popularyzatorski i aktywność w zakresie współpracy międzynarodowej należy ocenić jednoznacznie pozytywnie. Habilitantka od 2009 roku uczestniczyła w dwunastu krajowych i międzynarodowych konferencjach naukowych, na których wygłosiła trzy referaty w języku angielskim. Habilitantka odbyła także staże m.in. w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Republiki Czarnogóry oraz Ministerstwie Obrony Republiki Czarnogóry, żaden nie miał charakteru naukowego.

Habilitantka zrealizowała kilkanaście projektów badawczych i dydaktycznych, z których wszystkie prócz jednego miały charakter wewnętrzny. Grant Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego został przyznany w 2010 roku na projekt pt. *Proces akcesji Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej*.

Na podstawie powyższego, w ślad za pozytywną opinią Komisji habilitacyjnej, Rada Instytutu Politologii podjęła uchwałę o nadaniu stopnia naukowego doktora habilitowanego.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Rada Instytutu Politologii głosowanie tajne. Uchwałę przyjęto większością głosów.

Uchwała Rady jest prawomocna.

Przewodniczący Rady Instytutu Politologii

dr hab. Robert Alberski prof. nadzw